

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **S. K. i J. K.**

skazanych z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu 28 października 2024 r., na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosków obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 5 kwietnia 2024 r.,

sygn. akt II AKa 176/22, utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 28 marca 2022 r.,

sygn. akt II K 67/21,

postanowił

nie uwzględnić wniosków.

W kasacji wywiezionej w sprawie skazanych: S. K. i J. K. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, wskazując na to, że „Oskarżeni rozpoczęli już wykonywanie kar pozbawienia wolności. Z uwagi na wniesienie niniejszej kasacji, która zarzuca rażące naruszenia prawa materialnego i procesowego, istnieją podstawy do stwierdzenia tak oczywistego i rażącego naruszenia prawa, że uzasadnia to wniosek, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest szczególnie wysokie, zaś wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe

i w zasadzie nieodwracalne dla oskarżonych skutki, bowiem nie można będzie zwrócić oskarżonym czasu odbywania kary pozbawienia wolności. Dalsze wykonywanie prawomocnego orzeczenia może prowadzić do pokrzywdzenia oskarżonych, powodując dla nich poważną i nieodwracalną dolegliwość.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanych argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[J.J.]

[ał]